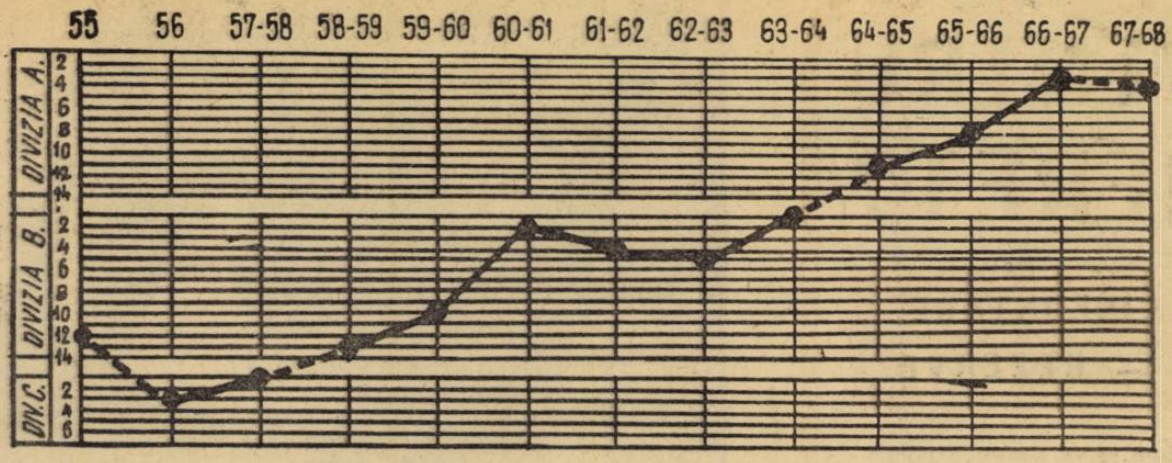

Graficul evoluției echipei Universitatea Craiova

ÎN 15 PUNCTE, DESPRE UNIVERSITATEA CRAIOVA

Să pornim la analiza comportării din această toamnă a Universității Craiova, folosind „sistemul punctelor bune și rele".

PUNCTE BUNE, DEȘI S-AR PĂREA CĂ SÎNT MAI PUȚIN BUNE

1) Să urmărim clasamentele :

1966/67	13 8 1 4 18—19 17 p., locul I
1967/68	13 7 1 5 19—15 15 p., locul IV

Din citirea (și interpretarea) acestor două șiruri de cifre, orice amator de fotbal (mai ales din Oltenia...) își dă seama că fiecare cuprinde munca de cîte o toamnă a echipei Universitatea Craiova. Comparîndu-le, reacția — firească — nu e decît una : în campionatul trecut tînăra „U" de pe Jiu, spărgînd toate tiparele, s-a instalat în fruntea elitei fotbalului românesc, pe cînd anul acesta regresul e vizibil : două puncte în minus și locul IV. Pledează în favoarea acestei argumentări și următoarele fapte : În 1966/67, „U" susținuse numai șase meciuri acasă, deci — 12 puncte, celelalte cinci, studenții aducîndu-le din deplasare ; de data aceasta, „U" a jucat șapte partide pe teren propriu și a cucerit numai un punct afară.

Cu toate astea craiovenii sînt mulțumiți ! Comportarea actuală este considerată ca fiind mai bună decît cea din campionatul trecut. De ce ? Antrenorul Cosmoc explică : *„Dacă în campionatul trecut orice rezultat favorabil nouă era considerat o surpriză pentru că valoarea echipei nu era cunoscută și — deci — nici recunoscută, acum toate celelalte formații și antrenorii lor s-au pus în gardă, au jucat cu noi altfel decît au făcut-o, mult mai atent și punctele le-am cucerit mult mai greu. Apoi, nu uitați că în această jumătate de campionat, Oblemenco, o piesă de bază în angrenajul nostru, a lipsit opt etape !"*

2) Să privim lotul cu lupa. Numai băieți talentați ! Antrenorii au la dispoziție trei mijlocași de bază (Deselnicu, Strîmbeanu, Ivan) și cîțiva atacanți cu rezonanță (Oblemenco, Sfîrlogea, Niță, Marian Popescu, Circiumărescu). Cine să joace și cine să stea pe tușă ? Grea alegere. În schimb, apărarea, în raport cu celelalte compartimente ale echipei, e mai slabă.

PUNCTE BUNE

3) Să ne întoarcem la cele două clasamente și să le descompunem. Acasă :

1966/67	6 6 0 0 10—4 12
1967/68	7 7 0 0 16—3 14

Deci, în două tururi de campionat consecutive, „U" n-a pierdut nici un punct pe teren propriu ! În schimb, în deplasare... dar acesta constituie alt punct !

SUPERLATIVE

Cel mai tehnic : Marian Popescu ;
Cei mai talentați : Oblemenco, Marian Popescu ;
Cel mai tenace : Deliu ;
Cel mai „calculat" și mai „econom" în efort : Marin Marcel ;
Cel mai iute : Sfîrlogea ;
Cei mai înzestrați din punct de vedere fizic : Deselnicu, Mincă, Oblemenco ;
Cel mai orgolios : Marian Popescu ;
Cel mai bun jucător cap finețe și viteză cu mingea : Niță.
Atacantul cu cel mai dezvoltat simț al porții : Oblemenco ;
Cel mai disciplinat : Deliu ;
Cel mai copilăros : Strîmbeanu ;
Cei mai echilibrați : Deliu, Marin Marcel, Ivan.

4) În turul acestui campionat în viața formației craiovene s-a petrecut un fapt important : echipa a fost strămutată de pe vechiul stadion al Tineretului, mic și ca tribune și ca teren de joc, pe marele stadion Central : 31.000 de locuri, dreptunghi de joc de dimensiuni maxime. *„Mi-e frică,* spunea R. Cosmoc înaintea meciului de debut pe acest stadion, *nu știu cum vor trece jucătorii, care cunoșteau fiecare cută a celuilalt teren, bariera psihologică".* Dar, ea a fost trecută cu succes. Ba, mai mult, cei 11 s-au acomodat și au jucat mai bine decît în alte meciuri, mai tehnic, au desfăcut jocul pe toată lățimea terenului.

5) *Oblemenco :* rezervă la Rapid pînă în 1966, deși i se știa puterea de șut : *Strîmbeanu:* Dinamo București se dispensează de el fără regrete ; *Deselnicu :* fost jucător în „C" la Metrom ; *Adrian* și *Marian Popescu :* două produse giuleștene care se pierdeau pe banca de rezerve ; *Deliu :* nume fără rezonanță ; *Sfîrlogea :* bun pentru Reșița, în divizia B ; *Marin Marcel :* lăudat de toți antrenorii pentru calitățile lui, respins de la toate loturile ! Deci jucători fără „nume". Dar iată că aici, la Craiova, au întîlnit niște antrenori care i-au înțeles, au știut în ce direcție să le canalizeze eforturile, le-au dat credit și s-au lansat cu toții : antrenorii pe jucători, jucătorii pe antrenori. Craiova se poate lăuda acum că zece dintre fotbaliștii săi au fost chemați în loturile naționale A, B sau de tineret.

6) Discuțiile cu cei doi antrenori: *„Echipa n-a apelat decît la 60% din potențial !"*. Deci, atenție adversari ai Universității Craiova : în retur studenții sînt hotărîți să folosească și restul de 40%. Și dacă cei care se ocupă de pregătirea lor nu se sfiesc s-o declare înseamnă că știu ei ceva.

7) „U" este una dintre cele mai cuminți echipe ale primei divizii. Dovadă : doar un jucător, Circiumărescu, suspendat pe o etapă. Cu toate astea el nu este singurul sancționat. La echipa din Craiova antrenorii Cosmoc și Nuțescu au introdus un „regulament de ordine interioară" și cine-l calcă e sancționat de club. Așa, de pildă, jucătorii nu au voie la restaurant, nu pot întîrzia de la antrenamente etc. La început toți fotbaliștii credeau că e o glumă, dar cînd 90% dintre ei au fost sancționați și-au dat seama de realitate. Acum procentul se apropie de 0%.

8) „Mărie sa publicul craiovean" constituie pentru echipă un suport moral de neînlocuit și credem că nu greșim dacă afirmăm că cel puțin cîteva puncte dintre cele cucerite pe teren propriu i se datoresc și lui. Dar nu putem trece cu vederea nici de... oltenii din București, din Arad sau din Ploiești care atunci cînd Universitatea Craiova evoluează în aceste orașe, fac ca studenții să se simtă ca acasă !

9) Un punct pozitiv : modul deschis în care își spun părerile și Cosmoc și Nuțescu. Iată cîteva : cele mai bune comportări ale echipei au fost în meciurile cu Dinamo București, F.C. Argeș, Dinamo Bacău, Farul și A.S.A. Mureșul ; cele mai slabe — cu Steaua, „U" Cluj, U.T.A. ; jucători evidențiați (în ordinea posturilor) : Pilcă, M. Marcel, Bîtlan, Deliu, Ivan, Strîmbeanu, Deselnicu, M. Popescu, Sfîrlogea, Oblemenco, Niță ; comportări foarte slabe : Mincă (în meciul cu Steaua), Mihăilescu (cu Dinamo Bacău), Deselnicu (cu U.T.A.), Ad. Popescu și S. Stănescu (cu Jiu), M. Popescu (cu Progresul), Niță (cu Steagul roșu), Strîmbeanu (cu Steaua).

10) Se acordă mult mai multă atenție ca în trecut promovării elementelor talentate existente pe plan local. Începutul merită relevat. De pildă, *Oprea,* un tînăr portar originar din Băilești, *„tip ideal pentru fotbal"* după cum îl caracterizează antrenorul Nuțescu și *Ștefan,* apărător, din Balș, cu gabarit, detență și acroșaj foarte bune pentru postul său.

PUNCTE RELE

11) Am arătat clasamentul general, pe cel al jocurilor disputate acasă, iată-l și pe cel al meciurilor în deplasare :

1966/67	7 2 1 4 8—15 5
1967/68	6 0 1 5 3—12 1

Comentariile sînt de prisos.

12) Care sînt golgeterii echipei ? Iată-i : Oblemenco — 6 (450 minute de joc), Sfîrlogea — 5 (1.137'), Circiumărescu — 3 (583'), M. Popescu — 2 (655'), Mihăilescu — 1 (900'), Deselnicu — 1 (1.080'), Niță — 1 (1.036'). De aici concluzia : *numai Oblemenco este un șuter cu randament.* Dar numai cu o floare nu se poate cîștiga un punct bun !

13) Ce facem cu birourile de secție din care fac parte atît cadre didactice de la Universitate, cît și destui directori ai întreprinderilor craiovene, birou care există pro forma ? Cu excepția poate a 2—3 restul nu activează, nu se ocupă de această echipă. Doar atunci cînd studenții se întorc din deplasare cu vreo înfrîngere mai vine cîte cineva și-i ceartă. În rest...

14) Din nou despre public. N-am fi vrut să revenim, dar meciurile cu A.S.A. Mureșul și Rapid București (culmea : exact acelea în care „U" s-a detașat mai ușor și a marcat cîte patru goluri) au marcat o recrudescență a practicilor nesportive de pe vremea cînd se făcea totul ca echipa să scape de la retrogradare. Poate n-ar strica dacă buchetele de flori care se împart la început de meci fiecărei echipe n-ar mai fi... formale, dacă s-ar încerca — din nou — să se facă educația spectatorilor.

15) Frumosul stadion central are și unele neajunsuri. De pildă, vestiarele au fost calculate greșit și sînt prea mici, instalațiile sanitare... instalate cam necorespunzător, guri de scurgere insuficidente, ceea ce face ca uneori apa să rămînă în cabine. Firește un punct rău pentru constructori. Poate că în această iarnă vor reuși să facă remedierile necesare pe care le-au promis.

M. TUDORAN

ISTORIC

După o activitate de cîțiva ani în divizia C, în 1957—58 Știința Craiova a promovat în „B". Meciul cheie a fost cel disputat la Rm. Vîlcea, cu Unirea, și s-a terminat la egalitate : 1—1. Jocul a dat loc la nenumărate incidente. Ca urmare, fiecare echipă a fost suspendată pe cîte două etape în campionatul următor. Deci prima apariție în B a fost cu două meciuri pierdute la scorul de 3—0. Era un handicap greu de recuperat pentru o promovată, dar dorința jucătorilor de a se menține în a doua competiție fotbalistică a țării a învins și Știința s-a menținut. Echipa de bază : Stoica—Căpitanu, Iliescu, Dumitrescu—Scorțan, Lambru—Buldur, Deliu (Croitoru), Coicea, Pantelimon, Dilă.

În campionatul următor, 1959—1960, sub conducerea antrenorului Ionescu-Crum s-a continuat consolidarea echipei în divizia B, culorile Științei fiind apărate printre alții și de Bîscă, Pană, Bărbulescu. Era un „11" cu o tehnică foarte bună, care plimba mult mingea, dar care era ineficace. Sub îndrumarea lui V. Mărdărescu, craiovenii dau pentru prima dată lupta pentru titlu, pe care-l pierd însă în favoarea lui Dinamo Pitești. Formația mai des folosită : Urziceanu (Sugar) — Bărbulescu, Iliescu, Dumitrescu — Hîrșova, Deliu — Constantinescu, Pană, M. Popa, Bîscă, Mihăescu (Sima). Acest lot l-a preluat pentru o scurtă perioadă de timp antrenorul craiovean Gh. Scăețeanu, după care, în vara lui 1960, la conducerea echipei au venit Valeriu Călinoiu și Gh. Nuțescu. Formația, devenită între timp C. S. Craiova, atacă din nou titlul seriei, dar în meciul decisiv Farul cîștigă la Constanța cu 1—0.

Promovarea Științei (echipa a revenit la vechea denumire) în divizia A este legată de numele antrenorului craiovean Nicolae Oțeleanu. El a luat echipa în primire în returul campionatului 1963—1964 și a adus-o de pe locul 7 pe primul loc în serie. La orizont apărea divizia A. Echipa-tip : Vasilescu (Papuc) — Geleriu, Lungan, Deliu, Dumitrescu — Tetea, A. Stănescu — Ganga, Lovin, Anton, Onea.

La prima confruntare cu divizia A echipa nu dă satisfacție și, la început tot cu N. Oțeleanu la conducere, apoi cu prof. D. Teodorescu și Gh. Nuțescu, abia scapă de la retrogradare. Din toamna lui 1966, o dată cu înființarea universității craiovene, echipa primește denumirea de Universitatea. Schimbarea numelui a fost de bun augur pentru că, avînd ca antrenor principal pe prof. Robert Cosmoc și ca secund tot pe Gh. Nuțescu, „U" Craiova își începe drumul ascendent, ajungînd una dintre cele mai bune formații din divizia națională A.

La „U" își desfășoară activitatea și un centru pentru copii și juniori condus de antrenorul Gh. Scăețeanu. 80 de tinere speranțe se pregătesc în cadrul acestui centru.

Președintele clubului este prof. univ. dr. Liviu Gherman, prorector al Universității ; președintele secției de fotbal : Petre Poroineanu, secretarul Sfatului popular al regiunii Oltenia.

ADRESA CLUBULUI : Craiova, str. Libertății nr. 29, telefon: 85—11.

DE EI SE LEAGĂ SPERANȚELE CRAIOVENILOR

PORTARI

PILCA TEODOR, născut la 16.XI. 1944, la București ; 1,81 m ; 77 kg ; joacă la „U" Craiova din actualul campionat, provine de la Steagul roșu Brașov ;

VASILESCU MARIAN, 31.1.1937, Craiova ; 1,81 m ; 76 kg ; la „U" din 1963, de la Amefa Arad ;

OPREA FLORIN, 2.I.1948, com. Măceșul de Jos — Băilești ; 1,84 m ; 74 kg ; la „U" din ianuarie 1967, de la Gloria Băilești ;

FUNDAȘI

MIHĂILESCU PETRE, 26.VI.1942, București ; 1,79 m ; 80 kg ; la „U" din 1964, de la Steaua București ;

DELIU CONSTANTIN, 1.XII.1938, Corabia ; 1,72 m ; 68 kg ; la „U" din 1957, de la Progresul C.P.C.S. București ; căpitanul echipei craiovene.

BÎTLAN CONSTANTIN, 11.XII.1941, Constanța, 1,73 m ; 70 kg ; la „U" din 1960, revine după un scurt popas la Știința Timișoara (1963—1964) ; provine de la Farul ;

MARIN MARCEL, 2.V.1933, Ploiești, 1,75 m ; 70 kg ; la „U" din 1964, de la Petrolul ;

MINCĂ CONSTANTIN, 17.VIII.1940, Caracal ; 1,80 m ; 75 kg ; la „U" din 1965, de la Răsăritul Caracal ;

MIJLOCAȘI

STRÎMBEANU LUCIAN, 7.II.1946, București, 1,72 m ; 65 kg ; la „U" din 1964, de la Dinamo București.

IVAN NICOLAE, 28.VIII.1941, București ; 1,74 m, 75 kg ; la „U" din 1965, de la Petrolul Ploiești ;

DESELNICU PETRE, 23.IX.1946, com. Mofleni, reg. Oltenia ; 1,84 m ; 80 kg ; crescut la „U" de la juniori, împrumutat în campionatul 1964—1965 formației Metrom Brașov ;

ATACANȚI

NIȚĂ ION, 21.II.1948, Găiești ; 1,64 m ; 62 kg ; la „U" din 1966, de la Dinamo Pitești ;

STĂNESCU SILVIU, 23.IX.1944, Craiova ; 1,89 m ; 76 kg ; crescut la „U" de la juniori, împrumutat în campionatul 1964—65 echipei Electroputere Craiova ;

SFÎRLOGEA CONSTANTIN, 2.VII. 1941, com. Gătaia, reg. Banat, 1,76 m ; 69 kg ; 1 A ; la „U" din 1964, de la C.S.M. Reșița ;

CÎRCIUMĂRESCU ION, 5.XII.1943, Titu ; 1,66 m ; 67 kg ; la „U" din 1963, de la Dinamo Pitești ;

OBLEMENCO ION, 13.V.1945, Corabia ; 1,83 m ; 79 kg ; la „U" din 1966, de la Rapid București ;

POPESCU MARIAN, 14.VIII.1947, București, 1,73 m ; 65 kg ; la „U" din 1966, de la Rapid București ;

POPESCU ADRIAN, 21.VI.1947, București, 1,70 m ; 68 kg ; la „U" din 1966, de la Rapid București.

SUPORTERII AU CUVÎNTUL

FLORICICA NEDELEA, elevă în clasa a XI-a la liceul nr. 1 din Vatra Dornei : „Echipa mea preferată este și va fi întotdeauna „U" Craiova. «Și asta cam de multișor poveste», vorba lui Vlahuță, de cînd „U" a început să se afirme tot mai mult pe arena fotbalului și pentru că jucătorii ei reușesc meciuri frumoase, pasionante, spectaculoase uneori (...) Se împlinește un an de cînd Universitatea era lidera campionatului. Atunci eram în culmea fericirii. De atunci m-am atașat și mai mult de ea, nu-am pus toate speranțele în forțele ei. Dar iată că strălucirea de anul trecut a cam pălit (...) Doar Sfîrlogea s-a evidențiat în mod deosebit, a acționat cu mai multă hotărîre. Aș vrea să fiu aspră cu toți și, dacă aș fi mai aproape, i-aș întreba : «Cîți dintre voi ați îmbrăcat tricoul național în ultima vreme ?» Nici unul ! De ce ? Nu meritați o asemenea cinste pînă cînd nu veți reveni pe primul loc în clasament !"

IOAN I. POPA, Calafat : „Sînt sigur că dacă Oblemenco nu era rănit în meciul cu Dinamo București, echipa mea favorită ar fi fost campioană de toamnă".

DUMITRU DUDĂ, electrician bobinator la Electroputere : „Deși nu mai sîntem pe locul I ca la mijlocul campionatului trecut și avem cu două puncte mai puțin, socotesc că echipa a cîștigat în maturitate, se comportă mai bine atît tactic cît și tehnic. Eu îi felicit pe antrenori și pe jucători pentru realizările lor și le doresc... locul I la sfîrșitul campionatului ! Aș vrea să mă opresc, pe scurt, asupra unei propuneri mai vechi făcute de antrenorul Cosmoc și anume : să fie preferate pentru turnee peste hotare echipele din prima jumătate a clasamentului. „Universității" noastre, deși de vreo doi ani e printre fruntașele campionatului, nu i se oferă prilejul de către F.R.F. să-și facă o carte de vizită internațională. Doar cu un meci, cu „naționala" Bulgariei, la Sofia, de care am fost învinși printr-un autogol, și cu un turneu în R.D.G. se pot lăuda craiovenii mei".

CONSTANTIN BOȘOTEANU, diriginte oficiului P.T.T. Craiova : „Este adevărat, echipa a făcut un salt de valoare chiar față de campionatul trecut și dacă nu existau accidentele unora dintre jucătorii de bază, puteam merge fără dificultate pe locul 1. Dar nu numai accidentele au fost de vină. Trebuie adăugată și înfumurarea unora dintre jucători ca Marian Popescu sau Deselnicu. La un momente dat, pe Marian nu-l mai interesa nici cartea și nici fotbalul ; lui Deselnicu, mai ales după ce a fost chemat pe la loturi, de asemenea îi intraseră... gărgăunii în cap. Dar au fost cuminți cu toții. Nici nu se putea să fie altfel, cînd căpitanul echipei, Deliu, înginer, este un om atît de echilibrat și de serios, un adevărat exemplu pentru toți".

Dr. PETRU CHIPER : „Universitatea a reușit în această toamnă cîteva meciuri foarte bune, care trădează maturitatea la care a ajuns echipa. Cel mai bun socotesc că a fost cel cu A.S.A. Tg. Mureș".

Prof. HARITON STOICULESCU, vicepreședintele sfatului popular al orașului Craiova : „În comportarea din acest tur, trei idei, după părerea mea, ies în evidență. **Primo :** evoluție mai bună decît o arată locul ocupat în clasament ; **secundo :** fără anumite „intervenții" ale arbitrilor (mă refer în special la Nicolae Rainea, din Bîrlad, care, în meciul cu Dinamo București ne-a sancționat pe nedrept cu un penalti) și absența unora dintre titulari, eram mai sus de locul IV — deci asta înseamnă VALOARE ; **terțo :** avem o echipă iubită de toți craiovenii, avem o galerie care o „bate" pe cea a giuleștenilor, dar... nu avem un birou de secție ! Da ! În conducerea secției de fotbal sînt numai 1—2 oameni care pun efectiv umărul la treabă. Ar trebui un comitet de sprijin.

ION POPESCU, secretar al Comitetului de artă și cultură al sfatului popular al orașului Craiova" : „Universitatea Craiova merită... trei calificative după cele 13 partide disputate în această toamnă : cea mai bună echipă din țară... pe teren propriu !; una dintre cele mai slabe în deplasare (atunci cînd își va corecta această carență, va deveni cea mai constantă) ; echipa cu cele mai puține turnee peste hotare, în anul 1967, deși de un an și jumătate se află pe planurile din față ale campionatului !"